

Zaterdag 12 oktober 2013.

Na middernacht ontving ik een sms'je van Frida. Omdat we de tijd die ik nu al in Congo ben mekaar amper een teken van leven konden geven (geen 'réseau' tenzij soms eens na middernacht), voelt ze zich verlaten. Ik kan daar goed inkomen, het is niet aangenaam zover van huis te zijn en niets van je te kunnen laten horen.

't Is al een paar dagen fris 's morgens. Overdag wordt het dan zeer warm; het is zwael. Na de middag regent het of het doet pogingen om te regenen terwijl het in de verte onweert. Soms komt het onweer heel dichtbij.

Nadat King en ik de elektriciteit in de pediatrie hebben afgewerkt, beginnen we met de voorbereidingen van de elektrische verbinding tussen de generator en de gynaecologie.

In de interne moet in de toekomst ook een en ander verbeteren. We bekijken wat daar moet gedaan worden.

Na de bijeenkomst van alle hoofdverplegers (Infirmier Titulaire of I.T.) van de 'centres de santé' van de zone overhandig ik officieel de Solux-lampen die we met subsidies van de Stad Waregem en de gemeente Melle konden aankopen. Ook het gebruik wordt hen uitgelegd.

Morgen wil ik de tweelingen bezoeken (zie 3-4 november 2010), heb ik aan Lucien en Adrien laten weten. Ik wil dat bij verrassing doen maar er is blijkbaar ergens een lek geweest want de hoofdverpleger van het 'centre de santé' van Lotola, waar de vader van de tweeling werkt, is op de hoogte gebracht. Ik overtuig hem ervan om niets te verklappen. Hij gaat daarmee akkoord. Met Adrien spreek ik af dat Albert Ndjate mij zal brengen met de motor en Lucien zal ons

vergezellen. Adrien voorziet ook benzine van een rit die heen en terug ongeveer 60 kilometer lang is.

's Avonds toont Lucien mij een bericht van Yves dat voor mij bestemd is. Hij heeft dus mijn informatie van gisteren niet ontvangen. Het niet gecommuniceerde, veranderde vluchtschema van eind september heeft Yves' geplande programma compleet verstoord. Hij vraagt me onder andere om op de eerste twee dagen vergaderingen te regelen met een aantal personen en/of groepen en ook of ik met een sms'je wil laten weten dat ik zijn bericht gelezen heb.

In de consultatiekamer van de oftalmologie.

Zondag 13 oktober 2013.

Lucien zou Albert Ndjate en mij vergezellen op ons bezoek naar de tweeling maar hij besluit thuis te blijven. Lucien is al enkele dagen wat ziekjes. Rond tien uur zijn Albert en ik onderweg naar Akongola waar de tweeling, hun moeder en de broertje en zusjes verblijven en hun akkers hebben.

Met een motor is de weg tot aan de brug over de Lukenie goed te doen. De brug is er veel slechter aan toe dan vorig jaar. Ze is langs één kant enorm doorgebogen, nog meer dan vorig jaar en daardoor ligt ze er nog veel schuiner bij dan ik ze in gedachten had. De ijzeren liggers zijn nog meer verroest. Het is dus onverantwoord om er met een auto over te rijden. Te voet is het te doen als je goed kijkt waar je de voeten zet en met de motor of de fiets steek je ook best heel geconcentreerd te voet over.

De plasjes voor en achter de brug zijn een ware aantrekkingspool voor allerhande vlinders. Ze fotograferen is een opgave, erin slagen ze fotografisch vast te leggen is een kwestie van geduld én geluk hebben.

Vanaf de wegsplitsing richting Lodja en richting Aunda/Lomela verwordt de weg tot een onmogelijk pad waar zelfs de beste 4x4 chauffeurs pijnlijke momenten beleven als ze het erop wagen langs hier te rijden.

Akongola is een lang en naar plaatselijke normen mooi onderhouden dorp. We vinden het huis van de tweelingen én we zijn er verwacht. Hoe dat komt? De hoofdverpleger van Lotola heeft de vader toch op de hoogte gebracht en die is 's avonds in het donker per fiets naar Akongola vertrokken en er 's nachts toegekomen, een afstand van bijna 50 kilometer. Hij wilde geenszins 'hét evenement' missen.

De maman en de papa glunderen en voelen zich zeer zichtbaar vereerd met mijn bezoek. De kinderen kijken wat onwennig en de tweeling plakt aan moeders rokken want een blanke, dat lijkt hen acuut gevaar. We worden genodigd hun 'huis' binnen te gaan. In minder dan geen tijd is het huis omsingeld door omwonenden, volwassenen en zeer veel kinderen, in die mate zelfs dat ramen en deuren naar binnen toe van hoofden en lijven uitpuilen (inpuilen zou betere woordkeuze zijn mocht dat woord al bestaat) en de binnenruimte verduisterd is. Er is amper nog lucht om te ademen.

De tweeling, Rik en Yves, zijn twee sterke en alerte jongens die de lievelingen van het dorp zijn. De grootvader langs papa's kant komt ook op bezoek om de blanke te groeten. Het is zéér druk. Iedereen wil de blanke zien. Enkele mannen hebben het goede idee om erop te wijzen dat

Het hele gezin met vooraan Rik (r) en Yves (l).

het zo niet verder kan. Ze slagen erin om de dorpelingen wat op afstand te brengen zodat weer licht én lucht naar binnen kan. Ze doen de voor- en achterdeur dicht en posteren zich voor de ramen. Niemand kan nog te dichtbij komen.

We praten wat over koetjes en kalfjes en feliciteren de maman met haar nieuwe kindje: een meisje van enkele maanden. Het gezin heeft ondertussen zes kinderen. Dan is het tijd om terug te rijden naar Katako-Kombe. De papa roept allen naar buiten op zijn koer. Hij dankt met een nogal officiële toespraak voor de eer die mijn bezoek betekent voor zijn gezin. Na zijn toespraak krijg ik van de maman een barberie, een kip, enkele maïskolven en een zestal grote bakbananen (banane plantain). Ik neem de maman even apart om een cadeautje te geven voor haar en de kinderen. Dan vertrekken we onder ruime belangstelling. Zeer veel kinderen

lopen de eerste honderd meter mee langs de motor.

De cadeautjes.

Ik vroeg gisteren aan Guylaine of ik best een cadeautje zou meedoen voor de tweeling. "Natuurlijk Rik," zei ze, "dat moet je zeker doen." "Is wat geld geven goed? En hoeveel? Is tien dollar OK?" vroeg ik. "Geld geven is zeker goed maar met dollars kunnen ze niets doen, ze hebben Franc Congolais nodig, 20.000 FC bijvoorbeeld." "Jamaar, ik heb zoveel Congolees geld niet, kan jij wat dollars wisselen?" "Hoeveel?" "Doe maar twintig dollar, Guylaine." Zo gezegd, zo gedaan.

's Avonds regel ik met Lucien en Adrien Yves' programma voor zijn eerste twee dagen hier (vanaf volgende zondag 20-10-2013).